

عنوان مقاله:

اثر اوره، سولفات روی و کمپوست پسمانده شهری بر کارایی مصرف آب گیاه برنج

محل انتشار:

چهارمین کنگره ملی کشاورزی ارگانیک و مرسوم (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

نصرت اله نجفی - دانشیار، گروه علوم و مهندسی خاک، دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز

نویده بیانی - دانشجوی سابق کارشناسی ارشد گروه علوم و مهندسی خاک، دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز

عادل ریحانی تبار - دانشیار گروه علوم و مهندسی خاک، دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

برای بررسی اثر کودهای اوره، سولفات روی و کمپوست پس مانده شهری بر کارایی مصرف آب گیاه برنج آزمایشی به صورت فاکتوریل و در قالب طرح پایه کاملاً تصادفی با سه تکرار، شامل کمپوست پس مانده شهری در دو سطح (صفر و 20 گرم در کیلوگرم خاک)، اوره در سه سطح (صفر، 100 و 200 میلی گرم نیتروژن در کیلوگرم خاک) و سولفات روی در سه سطح (صفر، 7/5 و 15 میلی گرم روی در کیلوگرم خاک) انجام شد. گیاه برنج رقم هاشمی در گلدان ها کشت و به مدت سه ماه در شرایط گلخانه ای و غرقاب رشد یافت. در طول دوره رشد گیاه مقدار آب مصرف شده تعیین شد. پس از برداشت گیاه وزن خشک آن تعیین و کارایی مصرف آب محاسبه شد. نتایج نشان داد که مقایسه میانگین ها برای اثر اصلی کمپوست پس ماند شهری نشان داد که با مصرف کمپوست پس مانده شهری، اوره و سولفات روی کارایی مصرف آب برنج به طور معناداری نسبت به شاهد افزایش یافت. با این حال، اثر کود روی بر کارایی مصرف آب برنج بسته به سطح نیتروژن و کمپوست متفاوت بود. همچنین، اثر کود نیتروژن بر کارایی مصرف آب برنج بسته به سطح روی و کمپوست متفاوت بود. بیشترین کارایی مصرف آب در ترکیب تیماری 20g کمپوست پس ماند شهری، 200mg/kg نیتروژن و 15mg/kg روی بود. در مجموع، برای بهبود رشد و افزایش کارایی مصرف آب برنج، مصرف 20 گرم کمپوست پس ماند شهری و 200 میلی گرم نیتروژن از منبع اوره در کیلوگرم خاک در شرایط مشابه می تواند توصیه شود.

کلمات کلیدی:

برنج، روی، کارایی مصرف آب، کمپوست، نیتروژن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/930955>

